

nuftig Ordning under Udvalgsbehandlingen.

Naar det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) nævnede, at han foretrak en Brødpris paa 28 Kr., vil jeg sige, at det maaske henhører under disse smaa Ekstrature, som jeg omtalte i Gaar. Jeg tror, at han staar nogenlunde alene med den Opfattelse. I hvert Fald spiller et saadant radikalt Overbud ikke nogen stor Rolle, da Lovforslaget fastsætter 30 Kr., og ingen har udtalt sig for, at vi skulde have en lavere Pris.

Pinstrup: Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) mente, at det betød ikke saa meget, at man fik de 3 Millioner Tdr. Korn til Landbruget. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det betyder dog saa meget som 1 Million Svin. Det er alligevel en Post. Og man maa ikke glemme, at af Landets samlede Avl gaar den overvejende Del til Vedligeholdelse af de Besætninger, som vi en Gang skal have. Det er det overskydende, der betyder noget for Produktionen. Det ærede Medlem sagde, at Pattegrise er saa dyre. Grunden er den, at Folk regner med, at vi faar Produktionsfrihed. Det gælder om at faa fat paa noget at give Grisene, ellers vantrives de. Men det er en ren Misforstaaelse, hvis man tror, at jeg skulde være imod, at Majs bliver billigere. Tværtimod. Jeg har understreget Gang paa Gang, at vi er interesserede i billige Kornpriser, lav Majspris, lave Foderpriser i det hele taget, thi det er Betingelsen for vor Produktion.

Til det nationaløkonomiske Medlem for Aalborg Amt, det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck), vil jeg sige, at han tager lidt overfladisk paa Sagen, ligesom mange andre gør. Man kan nok sige, at Landbruget er kommet godt over Krigen. Den har jo ikke været her i Landet, vore Bygninger er ikke raserede, og der er ikke sket alle de Ulykker som i de krigsførende Lande. Men det ærede Medlem kan ikke vurdere i Penge, hvad det betyder at bringe Besætningerne op til den tidligere Størrelse og faa givet Jorden den tidligere Gødningskraft. Jeg paastaar, at naar det er sket, staar vi paa samme Standpunkt som før Krigen, det skal ikke

slaa meget fejl. Dernæst mente det ærede Medlem, at hvis vi ikke fik en Kornligning, vilde det være at give en Præmie til dem, der ikke dyrker Brødkorn, men det ærede Medlem maa huske, at Brødkornet for i Aar er saaet, det er snart høstet. Det ærede Medlem regner dog vel ikke med, at vi i kommende Aar skal blive ved med Rationering og Kornlove og alt det Skab.

Hvad Prisen angaar, da har jeg ikke sagt, at den ikke er mig høj nok, men jeg har blot talt om, at vi faar ikke noget at fodre med i Stedet for det Korn, vi maa aflevere. Men for øvrigt forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at det var hans Tanke, at det var ganske rigtigt, at der lagdes direkte Skat paa hver Tønde Korn, der blev avlet. Han var bedrøvet over, at de danske Kroner sank i Kurs. Det ærede Medlem er jo en stor Nationaløkonom, men har han nogen anden Mulighed til at afværge dette, end at vi her i Landet kommer til at producere og eksportere og derved faar flere Penge hjem? Jeg tror ikke, han har noget andet Middel, og da kommer han til at hæfte sin Opmærksomhed paa dette, at faa Landbrugsproduktionen og Landbrugseksporten i Gang.

Jeg skal endvidere gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Han spurgte om, hvad der brændte paa Bunden af mit Sind. Ja, paa Bunden af mit Sind brænder der en Kærlighed til Retfærdighed og til at skabe Lighed mellem Erhvervene, saa der ikke sker det ene Uret til Fordel for et andet. Ministeren har det maaske saadan, at han ogsaa har gode Forsætter, men det, der er i Vejen for ham, er, at han skal følge Socialdemokratiets Villie; naar det sætter den tydeligt frem, er han nødt til at slaa Følge. Jeg troede i øvrigt, at Landbrugsraadet af 1915 var ligestillet med Det staaende Landbrugsudvalg. Det første sprængte Ministeren, og naar det kan gælde i det ene Tilfælde, er der ikke noget at sige til, at det ogsaa kan ske i det andet. Jeg gør opmærksom paa, at Landbrugsudvalgets Medlemmer har erklæret, at vi staar til Raadighed, saa længe den Lov gælder, i Henhold til hvilken Udvalget er nedsat.